

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1356/2025
13.11.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Гордане Којић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољена производња, држање и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Дејановића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 483/23 од 07.05.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 758/25 од 29.08.2025. године, у седници већа одржаној дана 13.11.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Дејановића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 483/23 од 07.05.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 758/25 од 29.08.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 483/23 од 07.05.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела недозвољена производња, држање и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 10 (десет) месеци и на новчану казну у износу од 80.000,00 (осамдесетхиљада) динара, коју је дужан да плати у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, с тим што је одређено да ће, уколико окривљени не плати наведену новчану казну у остављеном року, иста бити замењена казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета – пиштоља са припадајућим оквиром и муниције, који су по врсти и количини ближе одређени у изреци пресуде.

Истом пресудом, обавезан је окривљени да накнади трошкове кривичног поступка, о чијој ће висини бити одлучено посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 758/25 од 29.08.2025. године одбијене су као неосноване жалбе ВЈТ у Београду и браниоца окривљеног АА и пресуда Вишег суда у Београду К 483/23 од 07.05.2025. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Милош Дејановић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или да исте укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак. Предложио је да се извршење казне окривљеном одложи до доношења одлуке по поднетом захтеву.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је неоснован.

Неосновано бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним правноснажним пресудама на штету окривљеног учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер је интервенцијом полиције у стану окривљеног дана 18.08.2021. године, по пријави за насиље у породици, извршен незаконит претрес стана, којом приликом је наводно пронађено оружје, за чије поседовање окривљени није имао дозволу, због чега је и оптужен у предметном кривичном поступку. У вези са тим, бранилац указује да полицијски службеници том приликом нису поступали у складу са својим овлашћењима из члана 286. став 1. ЗКП, јер су извршили претресање стана без наредбе суда, због чега су докази који су проистекли из оваквог поступања полиције незаконити, у смислу одредбе члана 16. став 1. ЗКП, а самим тим је и потврда о привремено одузетим предметима, незаконит доказ.

Исте наводе, садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног истицао је и у жалби изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду К 483/23 од 07.05.2025. године, а Апелациони суд у Београду, као другостепени, је нашао да су ти жалбени наводи неосновани, налазећи да у конкретном случају није вршен претрес стана и других просторија окривљеног за који је потребна наредба суда, већ су полицијски службеници, приликом интервенције по пријави супруге окривљеног због насиља у породици, поступали у складу са одредбом члана 286. став 1. ЗКП и члана 99. став 2. Закона о полицији и предузимали радње које су дужни да предузму, између осталог и утврђивање околности евентуалног поседовања оружја, којом приликом им је жртва насиља рекла за оружје и показала место где окривљени држи оружје које поседује, које оружје и муницију су на том месту и пронашли и одузели уз потврду о привремено одузетим предметима, о чему је на страни 3. у последњем пасусу и на страни 4. у првом

пасусу образложења пресуде Кж1 758/25 од 29.08.2025. године, изнео разлоге које у свему прихвата Врховни суд и на исте упућује, сходно одредби члана 491. став 2. ЗКП.

Имајући у виду напред наведено, то, по налажењу Врховног суда, докази који су прибављени у предистражном поступку, представљају резултат законито спроведених радњи од стране овлашћених службених лица полиције у смислу одредби члана 286. став 1. ЗКП, због чега се као неосновани оцењују наводи браниоца окривљеног којима се указује да је заснивањем побијане правноснажне пресуде на наведеним доказима учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Осталим наводима захтева, бранилац окривљеног оспорава разлоге правноснажних пресуда, што представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, која у смислу члана 485. став 4. ЗКП, не представља разлог због којег је дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, због чега се Врховни суд у оцену и разматрање ових навода, није упуштао.

Са изнетих разлога, Врховни суд, је на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Светлана Томић Јокић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић